

จดหมายข่าวฉบับประชาชนชาติ

Newsletter

ฉบับที่ 3 ปี 2549 (ไตรมาส 3 / 2549)

คู่มือฉบับประชาชน

"จดหมายข่าวฉบับประชาชนชาติ" ได้เผยแพร่เรื่องเป็นฉบับที่ตามฉบับนี้เสนอ ยกความหลัก เรื่องผลิตภัณฑ์จังหวัด หรือ GPP ซึ่งสำนักงาน มีนโยบายปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดทำ GPP จากวิธี top down เป็นวิธี bottom up รายละเอียดจะเป็นเช่นไร โปรดพลิกไปอ่านได้ในฉบับ และถ้าสนใจหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถสอบถามได้ตามที่อยู่ปรากฏบนหน้าหลังของจดหมายข่าว

บทความทางวิชาการ นำเสนอ "การประหยัพลังงานในภาคครัวเรือนและภาครัฐบาล" นับว่าเป็นหัวข้อที่ทันสมัย เพราะปัจจุบัน พลังงาน ถือเป็นประเด็นที่สำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์มากขึ้น ซึ่งผู้อ่านจะได้เห็นการนำสถิติบัญชีประชาชาติไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์

เช่นเดียวกัน ประเด็นหลักของภาวะเศรษฐกิจไตรมาส 2/2549 ที่ สศช.เพิ่งแถลงข่าวไปเมื่อวันที่ 4 ก.ย. 2549 นั้น ได้ทำการสรุป และนำเสนอไว้ในฉบับด้วย รวมทั้งศัพท์บัญชีประชาชาติ ยังคงมีอยู่ต่อเนื่อง

อย่าลืม ติดตามการจัดทำจดหมายข่าว เพื่อเป็นกำลังใจแก่คณะผู้จัดทำ และขอขอบคุณล่วงหน้า พบกันฉบับหน้า

สารบัญ

- ผลิตภัณฑ์จังหวัด
- ผลกระทบการประหยัพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล
- ศัพท์บัญชีประชาชาติ
- ภาวะเศรษฐกิจไตรมาส

เสด็จเสด็จ

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ตอนที่ 1)

นายสุริยา จันทระจาง

มีผู้คน

อยากรู้อยู่เสมอว่า สถานะของตนเองเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับคนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานะทางเศรษฐกิจ เช่น การอยากรู้ว่าตนเองมีรายได้มากหรือน้อยกว่าคนอื่น ๆ จนหรือรวยกว่าคนอื่น คำถามเหล่านี้มักพบบ่อยๆ ซึ่งอาจจะเป็นคำถามเชิงเปรียบเทียบถึงความจนความรวยระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือคำถามเชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มคน เช่น คนในหมู่บ้านหนึ่ง เทียบกับอีกหมู่บ้านหนึ่ง หรือคนในจังหวัดหนึ่งเทียบกับคนในอีกจังหวัดหนึ่ง หรือคนในประเทศหนึ่งเทียบกับคนประเทศอื่นๆ และเมื่อมีคำถามเหล่านี้เกิดขึ้นก็มักจะมีคำถามต่อเนื่องกันว่าแล้วจะวัดได้อย่างไรว่าใครมีรายได้มากหรือน้อยกว่ากัน หรือใครจนหรือรวยกว่ากัน ถ้าเป็นการเปรียบเทียบระหว่างบุคคล

ก็สามารถทำได้โดยง่าย โดยการนำเงินในกระเป๋าออกมานับเทียบกัน หรือจากการนำเงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนมาเทียบกันก็คงพอทราบ แต่ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบรายได้ในลักษณะกลุ่มคนในระดับหมู่บ้าน ระดับจังหวัด และในระดับประเทศคงมีข้อเรื่องง่าย เนื่องจากต้องนำข้อมูลรายได้ของผู้คนจำนวนมากมารวมและเปรียบเทียบกัน ซึ่งคงไม่มีใครอยากให้ผู้อื่นมารู้มาทราบถึงรายได้ของตนเอง ในทางวิชาการหากเราจะทำการวัดรายได้ในลักษณะกลุ่มคนหรือในภาพรวม ก็จะต้องมีหลักการที่มีมาตรฐานหรือที่เป็นสากล เพื่อให้เกิดการยอมรับในตัวเลขรายได้และผลที่เกิดขึ้นจากการทราบความแตกต่างของรายได้

ปัจจุบันการวัดรายได้ของประชาชนนั้น นานาประเทศจัดทำข้อมูลกันที่ระดับภาพรวมทั้งประเทศเป็นประเด็นหลัก โดยมีเหตุผลมาจากการสร้างข้อมูลขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทางด้านเศรษฐกิจของประเทศตนเอง ภายใต้ความเชื่อที่ว่าหากมีการบริหารเศรษฐกิจโดยการกำกับดูแลที่ดีแล้วจะทำให้ประเทศมีความก้าวหน้า ระบบเศรษฐกิจจะเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มสูงขึ้นอันจะนำไปสู่การกินดีอยู่ดีของประชาชน

ต่อหน้า 5

งานวิจัย

ผลกระทบของมาตรการประหยัพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล : กรณีศึกษาจากตารางบัญชีการผลิตและผลผลิต

ส่วนบัญชีอุปสงค์และอุปทาน

น้ำมันเป็นพลังงานที่จำเป็นต่อระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมและภาคคมนาคมขนส่ง และยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วไป ประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ในปี 2547 นำเข้าน้ำมันดิบ 486,627 ล้านบาท นำเข้าสำเร็จรูป 15,775 ล้านบาท นำเข้าก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า มูลค่า 46,053 ล้านบาท จากภาวะราคา

น้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2547 ถึงปัจจุบัน ทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องออกมาตรการบรรเทาผลกระทบพลังงาน ทั้งในภาคครัวเรือนและภาครัฐบาล มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงความจำเป็นในการประหยัพลังงานและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพราะเมื่อมีการเผาไหม้ของพลังงานแล้วจะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทำให้ชั้นบรรยากาศของโลกมีปริมาณก๊าซเหล่านั้นมาก

เกินสมดุลของธรรมชาติ เกิดภาวะเรือนกระจกส่งผลกระทบต่อผิวโลกมีอุณหภูมิสูงขึ้น การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์ผลกระทบของการประหยัพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาลปี 2547 โดยใช้ตารางบัญชีการผลิตและผลผลิต ซึ่งจัดทำโดยสำนักบัญชีประชาชาติ ประเมินผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและ

ต่อหน้า 2

ผลกระทบการประหยัดพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล กรณีศึกษาจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (ต่อ)

สิ่งแวดล้อม โดยจะศึกษามลพิษทางอากาศเพียง 4 ชนิดเท่านั้น ได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ไนโตรเจนออกไซด์ (NO_x) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂)

ภาพรวมของการใช้พลังงาน ปี 2547 (Overview of Energy Consumption in 2004)

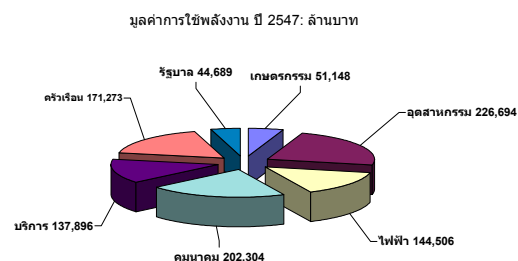
ความต้องการใช้พลังงานเป็นเชื้อเพลิงทุกชนิดมูลค่ารวมทั้งสิ้น 978,509 ล้านบาท เมื่อพิจารณาตามภาคเศรษฐกิจ (Economic Activity) จะเห็นว่า ภาคอุตสาหกรรมใช้พลังงานมากที่สุด 226,694 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 23.2 ของความต้องการใช้พลังงานทั้งหมด สาขาการผลิตที่ใช้พลังงานมากที่สุดคือ สาขาอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ไซลิกไนต์ และไฟฟ้าเป็นเชื้อเพลิงที่สำคัญ รองลงมาคือ ภาคคมนาคมขนส่ง 202,304 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.7 ใช้น้ำมันดีเซลมากที่สุด ส่วนภาคการผลิตไฟฟ้า-ประปา และก๊าซธรรมชาติใช้พลังงาน 144,506 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14.8 ใช้มากในการผลิตกระแสไฟฟ้า ใช้ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเตาและลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงที่สำคัญ ภาคบริการ 137,896 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14.1 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการใช้ไฟฟ้า และภาคเกษตรกรรม ใช้พลังงานน้อยที่สุด คือ 51,148 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 5.2 โดยสาขาประมงใช้พลังงานมากที่สุด เป็นน้ำมันดีเซลสำหรับด้านอุปสงค์ขั้นสุดท้ายคือ ภาคครัวเรือนใช้พลังงานรวม 171,273 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.5 ใช้น้ำมันเบนซินมากที่สุด 71,783 ล้านบาท รองลงมาเป็นไฟฟ้า 65,051 ล้านบาท ส่วนภาครัฐบาล ใช้พลังงาน 44,689 ล้านบาท หรือร้อยละ

ละ 4.6 เป็นการใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล ดังนั้นความต้องการรวมของการใช้พลังงานเชื้อเพลิงที่เป็นปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ (Intermediate Demand) รวมทั้งสิ้น 762,547 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 77.9 ที่เหลือเป็นอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) คือใช้ในภาคครัวเรือนร้อยละ 17.5 ภาครัฐบาลร้อยละ 4.6 (ตารางที่ 1)

ความต้องการใช้พลังงานในเชิงปริมาณ (Fuel Apparent Consumption in Physical Unit)

พิจารณาความต้องการใช้พลังงานเชื้อเพลิงที่สำคัญในเชิงปริมาณแยกตามชนิดของพลังงาน (Fuel Type) ในปี 2547 ได้ดังนี้คือ

ตารางที่ 1 มูลค่าการใช้พลังงานเชื้อเพลิงแยกตามภาคเศรษฐกิจ

ภาคเศรษฐกิจ	มูลค่า (ล้านบาท)	%
1. ภาคเกษตรกรรม	51,148	5.2
2. ภาคอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	226,694	23.2
3. ภาคการผลิตไฟฟ้า	144,506	14.8
4. ภาคคมนาคมขนส่งและสื่อสาร	202,304	20.7
5. ภาคบริการ	137,896	14.1
รวมพลังงานที่ใช้เป็นปัจจัยการผลิต	762,547	77.9
6. ภาคครัวเรือน	171,273	17.5
7. ภาครัฐบาล	44,689	4.6
รวมความต้องการใช้พลังงานทั้งหมด	978,509	100.0

ผลกระทบการประหยัดพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล กรณีศึกษาจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (ต่อ)

118,325 ล้านกิโลวัตต์ ใช้เป็นปัจจัยการผลิต 86,514 ล้านกิโลวัตต์ รองลงมาใช้ในภาคครัวเรือน 24,734 ล้านกิโลวัตต์ ก๊าซหุงต้มความต้องการรวม 4,822 ล้านลิตร ใช้มากในภาคครัวเรือน 1,916 ล้านลิตร ส่วนก๊าซธรรมชาติความต้องการรวม 915,088 ล้านลูกบาศก์ฟุต ส่วนใหญ่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า 851,909 ล้านลูกบาศก์ฟุต (ตารางที่ 2)

การปล่อยมลพิษทางอากาศ (Air Emissions)

ปี 2547 สามารถประเมินค่าปริมาณมลพิษทางอากาศที่

ปล่อยออกมาจากการใช้พลังงานเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตสินค้าและบริการ และการบริโภคขั้นสุดท้ายในภาคครัวเรือนและรัฐบาล (ตารางที่ 3) ดังนี้

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) จากภาคการผลิตไฟฟ้า-ประปาและก๊าซธรรมชาติมากที่สุด 73,689,586 ตันเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการคมนาคมขนส่ง ภาคครัวเรือน 17,975,490 ตัน หรือร้อยละ 8.8 ส่วนใหญ่มาจากน้ำมันดีเซลและน้ำมันเบนซิน

ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์

(CO) ภาคครัวเรือนมีการปล่อยมลพิษมากที่สุด 2,124,539 ตันหรือคิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ ภาคคมนาคมขนส่งและภาคอุตสาหกรรม

ก๊าซไนโตรเจนออกไซด์ (NOx) จากภาคคมนาคมขนส่งมากที่สุด 220,132 ตันมีสัดส่วนร้อยละ 31.4 รองลงมาได้แก่ ภาคการผลิตไฟฟ้า-ประปาและก๊าซธรรมชาติ ภาคครัวเรือน 48,358 ตัน หรือร้อยละ 6.9

ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ SO₂ ภาคอุตสาหกรรม มากที่สุด 281,910 ตัน หรือร้อยละ 43.2 รองลงมาได้แก่ภาคการผลิตไฟฟ้า-ประปาและก๊าซธรรมชาติ และภาคคมนาคมขนส่ง

ตารางที่ 2 ปริมาณพลังงานที่สำคัญแยกการใช้ตามภาคเศรษฐกิจ

ภาคเศรษฐกิจ	ถ่านหิน ลิกไนต์	น้ำมัน เบนซิน	น้ำมัน ดีเซล	น้ำมันเตา	ไฟฟ้า	ก๊าซหุงต้ม	ก๊าซธรรมชาติ
	พันตัน	ล้านลิตร	ล้านลิตร	ล้านลิตร	ล้านกิโลวัตต์	ล้านลิตร	ล้านลบ.ฟุต
1.ภาคเกษตรกรรม	0	51	3,982	4	686	9	0
2. ภาคอุตสาหกรรม	10,369	117	2,600	2,438	48,956	402	60,700
3. ภาคการผลิตไฟฟ้า	17,487	1	147	1,711	4,638	10	851,909
4. ภาคคมนาคมขนส่ง	0	1,133	9,727	1,409	2,134	417	1,123
5. ภาคบริการ	0	684	2,697	1	30,099	1,806	1,356
รวมใช้เป็นปัจจัย	27,856	1,986	19,153	5,563	86,514	2,644	915,088
6. ภาคครัวเรือน	0	4,726	1,118	0	24,734	1,916	0
7. ภาครัฐบาล	0	1,039	427	0	7,078	262	0
รวมความต้องการ	27,856	7,751	20,698	5,563	118,325	4,822	915,088

ตารางที่ 3 ปริมาณมลพิษทางอากาศแยกตามภาคเศรษฐกิจ

หน่วย : ตัน

ภาคเศรษฐกิจ	ปริมาณ				สัดส่วน			
	CO ₂	CO	NOx	SO ₂	CO ₂	CO	NOx	SO ₂
1. ภาคเกษตรกรรม	10,808,553	150,090	84,382	16,335	5.3	3.1	12.0	2.5
2. ภาคอุตสาหกรรม	44,779,860	709,445	120,261	281,910	21.9	14.5	17.2	43.2
3. ภาคการผลิตไฟฟ้า	73,689,586	47,874	149,698	222,937	36.1	1.0	21.3	34.2
4. ภาคคมนาคมขนส่ง	39,990,826	858,569	220,132	103,890	19.6	17.6	31.4	15.9
5.ภาคบริการ	12,399,025	516,017	64,459	12,158	6.1	10.6	9.2	1.9
รวมใช้เป็นปัจจัยการผลิต	181,667,848	2,281,995	638,933	637,230	89.0	46.7	91.1	97.7
6. ภาคครัวเรือน	17,975,490	2,124,539	48,358	11,760	8.8	43.5	6.9	1.8
7. ภาครัฐบาล	4,381,384	475,558	13,897	3,198	2.1	9.7	2.0	0.5
รวมมลพิษ	204,024,723	4,882,091	701,188	652,188	100.0	100.0	100.0	100.0

ผลกระทบการประหยัดพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล กรณีศึกษาจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (ต่อ)

มาตรการประหยัดพลังงาน (Energy Saving Measures)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาด้านพลังงานของประเทศ โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ให้ภาครัฐบาลลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 10.0-15.0 และกำหนดให้เป็น KPI ของทุกหน่วยงาน ส่วนภาคครัวเรือนรณรงค์ให้ลดใช้พลังงานลงร้อยละ 10.0 ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาด้านพลังงานของประเทศ ประกอบด้วย

• **การเร่งใช้พลังงานทดแทนอื่นทดแทนน้ำมัน และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ** ภาคขนส่ง ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 25.0 ภายในปี 2552 ทดแทนด้วยการใช้เชื้อเพลิงอื่นๆแทนน้ำมัน เช่น แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซล แก๊สเอ็นจีวี และปรับปรุงโลจิสติกส์ขนส่งมวลชนและขนส่งสินค้า ภาคอุตสาหกรรม ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 25.0 ในปี 2551 โดยใช้มาตรการกระตุ้นธุรกิจและอุตสาหกรรมโดยตรง ใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมัน ภาครัฐบาลลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 10.0-15.0 ทันที โดยกำหนดให้เป็น KPI ของทุกหน่วยงาน นำเงินส่วนหนึ่งที่ประหยัดได้นำไปเป็นเงินรางวัล ภาคครัวเรือน ให้ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 10.0 โครงการ 60 ล้านไทยลดใช้พลังงาน กำหนดให้วันที่ 1 มิถุนายน 2548 เป็นวันรวมพลังไทยลดใช้พลังงานเร่งรณรงค์ประหยัดพลังงานอย่างต่อเนื่องทั่วประเทศ

• **การจัดหาแหล่งพลังงาน** เพื่อความมั่นคงในระยะยาว โดยการจัดหาแหล่งพลังงานในประเทศเพื่อนบ้าน จากการลงทุนโรงไฟฟ้าพลังน้ำในประเทศต่าง เช่น ลาว พม่าและจีน รวมทั้งแหล่งพลังงานในภูมิภาคอื่น

อาทิ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

• การสร้างมูลค่าเพิ่มให้ทรัพยากรพลังงาน ในระยะ 4 ปี 2548-2551 จะมีการลงทุนประมาณ 800,000 ล้านบาท ประกอบด้วย การพัฒนาไบโอดีเซลและแก๊สโซฮอล์ เพื่อนำไปสู่การปรับโครงสร้างภาคเกษตรยุคใหม่ และการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี จะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย

ผลกระทบจากการประหยัดพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล

การศึกษาโดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต พบว่าเมื่อภาคครัวเรือนและรัฐบาลลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 10.0 จะประหยัดค่าใช้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าไฟฟ้ารวมกัน 18,925.4 ล้านบาท และมีผลกระทบทางอ้อมทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมดังนี้

• การใช้พลังงานเพื่อเป็นปัจจัยการผลิตในการผลิตสินค้าและบริการทุกสาขา การผลิตลดลงได้แก่ **ฟืน ถ่าน แกลบ** หรือพลังงานหมุนเวียน 8,977.6 ตัน มูลค่า 0.429 ล้านบาท **ลิกไนต์** 313,091.0 ตัน มูลค่า 1,565.5 ล้านบาท **น้ำมันเบนซิน** 0.5 ล้านลิตร หรือ 9.1 ล้านบาท **น้ำมันเครื่องบิน** 0.439 ล้านลิตร หรือ 7.0 ล้านบาท **น้ำมันก๊าด** 0.693 ล้านลิตร หรือ 11.1 ล้านบาท **น้ำมันดีเซล** 22.1 ล้านลิตร หรือ 358.0 ล้านบาท **น้ำมันเตา** 32.9 ล้านลิตร หรือ 378.6 ล้านบาท **ก๊าซหุงต้ม** 0.492 ล้านลิตร หรือ 8.0 ล้านบาท **ก๊าซธรรมชาติ** 16,150.3 ล้านลูกบาศก์ฟุต หรือ 1,914.7 ล้านบาท รวมมูลค่าพลังงานที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตสินค้าและบริการลดลงทั้งสิ้น 4,252.5 ล้านบาท

• มลพิษทางอากาศที่เกิดจากการใช้พลังงานเชื้อเพลิงได้ดังนี้ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) 3,069,528 ตัน ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) 244,228 ตัน ก๊าซไนโตรเจนออกไซด์

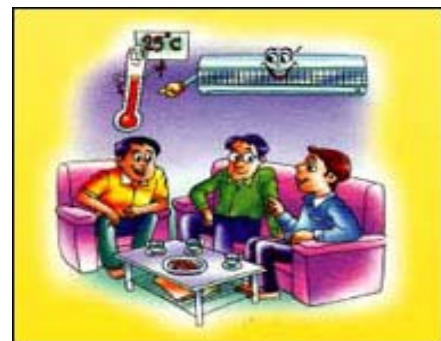
(NOx) 14,264 ตัน ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ 5,423 ตัน

บทสรุป

ผลการศึกษาการประหยัดพลังงานในภาคครัวเรือนและรัฐบาล โดยวิเคราะห์จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต พบว่าเมื่อลดการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงและไฟฟ้าในครัวเรือนและรัฐบาลแล้ว มีผลทำให้การใช้พลังงานเชื้อเพลิงทุกชนิดที่เป็นปัจจัยการผลิตในการผลิตสินค้าและบริการทุกสาขาการผลิตลดลง และมลพิษทางอากาศลดลงไปด้วย โดยผลการศึกษาสามารถนำไปกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาพลังงานและสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับราคาน้ำมันแพงอยู่ในขณะนี้ได้เช่น

รณรงค์ให้มีการประหยัดพลังงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศไทยประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าพลังงาน เร่งรัดพัฒนาพลังงานทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิง อาทิเช่น แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซล แก๊สเอ็นจีวี อย่างจริงจัง

กำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ที่ช่วยลดมลพิษทางอากาศ เช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ CO₂ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักทำให้เกิดก๊าซเรือนกระจก ทำให้โลกร้อนมากขึ้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายและมาตรการด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลควรกระทำควบคู่กันไป มีการบริหารจัดการด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อมิให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานสะอาดให้มากที่สุด

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ต่อ)

โดยถั่วหน้ากัน ปัจจุบันนี้ประเทศต่างๆ ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เพิ่มขึ้นอีกมิติหนึ่งด้วย ภายใต้ความเชื่อมั่นนานาประเทศจึงดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลเศรษฐกิจขึ้น เพื่อให้ทราบสถานะของระบบเศรษฐกิจ อันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศตนเอง เราเรียกชุดข้อมูลชุดนี้ว่า “สถิติรายได้ประชาชาติของประเทศ” ซึ่งเป็นข้อมูลชุดหลักที่จัดทำกันทั่วโลก ในทางปฏิบัติการจัดทำรายได้ประชาชาติ นอกจากเพื่อให้ทราบสถานะของรายได้ของประชาชนในประเทศ ที่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้วสถิติรายได้ประชาชาติยังมีข้อมูลที่สำคัญอื่นๆ ที่สามารถแสดงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ และความเชื่อมโยง

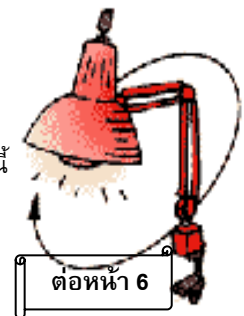
สาระสำคัญในการจัดทำรายได้ประชาชาติของประเทศ ได้นำเสนอเป็นบทความหลักในจดหมายข่าวบัญชีประชาชาติฉบับที่ 1 และ ที่ 2 ของปี 2549 ไปแล้ว หากท่านใดยังไม่ได้อ่านสามารถติดตามรายละเอียดได้ในเอกสารดังกล่าว

กันอย่างเป็นระบบตามกลไกเศรษฐกิจที่มนุษย์กำหนดขึ้นหรือสร้างขึ้นเช่น ผลผลิต การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของรัฐและประชาชน เงินออมและการลงทุน เป็นต้น นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์เรียกชุดข้อมูลนี้ว่า “ระบบบัญชีประชาชาติ” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของ “ระบบเศรษฐกิจ” ของประเทศโดยรวมนั่นเอง

ประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น แม้ว่าจะประเทศหนึ่ง ๆ จะมีระบบเศรษฐกิจเป็นหนึ่งเดียว เช่น ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายระบบการปกครอง และกลไกทางเศรษฐกิจเดียวกันทั้งประเทศ แต่ผลที่บังเกิดขึ้นพบว่า คนในประเทศได้รับผลการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งคนส่วนใหญ่จะสนใจในเรื่องรายได้เพราะเป็นปัจจัยหลักที่จะสร้างความกินดีอยู่ดีของคน ความแตกต่างของรายได้ระหว่างคนที่มียาได้สูงกับรายได้ต่ำนี้ นักวิชาการเรียกว่า “ช่องว่างของรายได้” ไม่ว่าจะเปรียบเทียบกันในด้านใดก็ตามจะพบช่องว่างนี้เสมอ เช่น เปรียบเทียบกันระหว่างสาขาอาชีพ เช่น ชาวนามียาได้ไม่เท่ากับเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม หรือเปรียบเทียบกันระหว่างความเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต เช่น เจ้าของที่ดิน นายทุน ผู้ประกอบการ หรือผู้จ้างแรงงาน ก็มักจะมีรายได้ไม่เท่าเทียมกัน เป็นต้น และสิ่งที่ทำให้

เกิดความแตกต่างของการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญที่ทำให้รายได้ของประชาชนไม่เท่าเทียมกันอีกประการหนึ่งคือ ความแตกต่างในเชิงภูมิศาสตร์ อันเป็นสิ่งที่ไม่มีใครสามารถแก้ไขความแตกต่างที่เกิดจากธรรมชาตินี้ได้ เช่น คนที่อยู่ในพื้นที่ราบลุ่มหรือมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ย่อมมีโอกาสหารายได้สูงกว่าคนในพื้นที่แห้งแล้งและไม่มีทรัพยากร หรือคนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่คมนาคมสะดวกสบายย่อมมีโอกาสหารายได้สูงกว่าคนในถิ่นทุรกันดาร ในประเด็นเหล่านี้ประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่จึงให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในมิติเชิงพื้นที่เพื่อลดความแตกต่างของรายได้ หรือช่องว่างนี้ให้เหลือน้อยที่สุด โดยสร้างโอกาสในการหารายได้จากการทำมา

หากินของประชาชนในบริเวณต่างพื้นที่กัน ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาการเคลื่อนย้าย

ศัพท์บัญชีประชาชาติ

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต
(Input - Output Table : I/O Table)

เป็นตารางที่แสดงให้เห็นการหมุนเวียน (Flow) ของสินค้าและบริการระหว่างสาขา (Sector) ต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาที่กำหนด โดยปกติจัดทำทุก ๆ 5 ปี ซึ่งมีสมมติฐาน (Assumption) ว่า แต่ละสาขาการผลิตจะผลิตสินค้าประเภทเดียวและโดยกระบวนการผลิตอย่างเดียวกัน ดังนั้นตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจึงเป็นตารางที่แสดงความสัมพันธ์ของการผลิตและการแจกแจงผลผลิตของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่งได้อย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ในระบบเศรษฐกิจนั้น สาขาการผลิตแต่ละสาขาจะต้องใช้ปัจจัยการผลิต (Input) อะไรบ้าง เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าต่าง ๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เป็นต้น และขณะเดียวกันเมื่อแต่ละสาขาผลิตสินค้านั้นออกมาแล้วก็จะขายสินค้าที่ผลิตได้ (Output) ให้กับสาขาการผลิตอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่อไป และยังขายให้กับครัวเรือน รัฐบาล ธุรกิจ และต่างประเทศ หรือเก็บไว้เป็นสินค้าคงคลัง โดยทางด้านแนวนอน (Column) ของตารางได้แสดงถึงโครงสร้างการผลิต (Input Structure) และทางด้านแนวตั้ง (Row) ได้แสดงถึงการแจกแจงผลผลิต (Output Distribution) ของแต่ละสาขาการผลิต

ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งบางครั้งตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table) มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Inter-Industry Relations Table

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ตาราง ณ ราคาผู้ซื้อ และตาราง ณ ราคาผู้ผลิต โดยมีการแบ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ออกเป็น 180 สาขาการผลิต ตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย

โครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

Input Structure	Output Distribution		
	Intermediate Input (X_{ij})	Final Demand (F_i)	Total Output (X_i)
	Primary Input (V_i)		
	Total Input (X_j)		

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ต่อ)

และความเจริญเติบโตนั้นเป็นไปโดยมิให้มีความแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ภูมิภาคต่าง ๆ ก็จะต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการวางแผนพัฒนาประเทศ โดยที่ประเทศต่าง ๆ จะทำชุดข้อมูลด้านเศรษฐกิจขึ้นเรียกว่า “ระบบบัญชีประชาชาติของ

ประเทศ” โดยแบ่งชุดข้อมูลนี้ออกเป็น 2 ชุดย่อย หรือ 2 ระดับ **ชุดที่หนึ่ง** คือ รายได้ประชาชาติ ระดับประเทศ เป็นการจัดทำข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นให้เห็นภาพกิจกรรมทาง

เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ มีการแจกแจงรายละเอียดลงถึงธุรกรรมหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นและเชื่อมโยงที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศ ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ข้อมูลชุดแรกนี้มีการแจกแจงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในจำนวนมาก โดยใช้หลักการพื้นฐานทางบัญชีมากำหนดรูปแบบการนำเสนอส่วนใหญ่แสดงในรูปตารางสมดุล (T accounts) และเนื่องจากมีกิจกรรม จำนวนมากจึงไม่เหมาะที่จะแจกแจงลงถึงมิติเชิงพื้นที่ ดังนั้น นักวิชาการจึงเกิดแนวความคิดในการสร้าง **ข้อมูลชุดที่ 2** แยกออกจากชุดที่ 1 เพื่อนำเสนอรายได้ประชาชาติที่แจกแจงรายการให้เห็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นรายพื้นที่ ตามการกระจายตัวของประชากรที่อยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ จัดทำเป็นระบบบัญชีสมดุลเช่นกัน โดยเรียกชื่ออย่างเป็นทางการว่า **“บัญชีประชาชาติระดับภูมิภาค หรือ Regional accounts”** ข้อมูลทั้ง 2 ชุดนี้ ประเทศส่วนใหญ่จะจัดทำกันในระดับที่มีความสมบูรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ **ข้อมูลชุดที่ 1 บัญชีประชาชาติในภาพรวมของประเทศ** นั้นทุกประเทศจะเน้นความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลและรูปแบบการนำเสนอที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล ภายใต้การดูแล

ขององค์กรระหว่างประเทศหลักที่ร่วมมือกันทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ UN IMF WB OECD และ CEC **ส่วนข้อมูลชุดที่ 2 บัญชีประชาชาติระดับภูมิภาค** แต่ละประเทศจะจัดทำบนพื้นฐานของวัตถุประสงค์และการใช้ประโยชน์ที่

แตกต่างกันไปบ้าง ขึ้นอยู่กับจุดสนใจทางเศรษฐกิจที่คนในประเทศให้ความสำคัญ แต่มีสิ่งที่เกี่ยวข้องคลึงกันเกือบทุกประเทศ คือ

การแจกแจงรายละเอียดธุรกรรมทางเศรษฐกิจจะถูกลดระดับลงมาจากข้อมูลในชุดที่ 1 อันเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการที่จะขอลำถึงในช่วงต่อไป

การจัดทำบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาค เป็นความพยายามของนักบัญชีประชาชาติที่จะจัดทำรายได้ประชาชาติที่สามารถจำแนกย่อยรายละเอียด รวมทั้งข้อมูลเศรษฐกิจอื่นๆ ที่สามารถแจกแจงออกเป็นรายพื้นที่ในระดับที่ย่อยลงมาจากพื้นที่รวมทั้งประเทศ จุดสนใจทางเศรษฐกิจรายพื้นที่ที่คนในชาติสนใจมักจะมี 2 ประเด็นหลัก คือ 1) การจำแนกข้อมูลรายพื้นที่ที่จะกำหนดขอบเขตพื้นที่อย่างไร และ 2) ธุรกรรมหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจรายการใดที่คนต้องการทราบหรือสนใจในความแตกต่างหรือต้องการเปรียบเทียบกันระหว่างพื้นที่

การกำหนดขอบเขตพื้นที่เป็นประเด็นตั้งต้นของการจัดทำข้อมูลชุดที่ 2 นี้ ในบรรดาจุดสนใจเชิงพื้นที่ของประเทศต่างๆ มีอยู่ 2 ลักษณะคือ **การกำหนดขอบเขตพื้นที่โดยอิงกับสภาพภูมิศาสตร์** เช่น การแบ่งพื้นที่ของประเทศไทยออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ เป็นต้น ซึ่งแต่ละประเทศก็จะมีแบ่งไม่เหมือนกัน ส่วนการกำหนดขอบเขตพื้นที่ในลักษณะที่ 2 คือ การแบ่งพื้นที่โดยอิงกับการกำหนดเขตการปกครองของประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศก็จะแตกต่างกันออกไปเช่นกัน เช่น สาธารณรัฐเม็กซิโก หรือจังหวัด เป็นต้น จากการศึกษาข้อมูล

ของประเทศต่างๆ พบว่าทุกประเทศจัดทำข้อมูลบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาคโดยจำแนกพื้นที่ตามขอบเขตการปกครองของประเทศเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากความต้องการและจุดสนใจของคนในประเทศมักผูกพันกับภูมิภาคหรือถิ่นที่อยู่ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการแบ่งพื้นที่ตามการปกครองมากที่สุด และยังมีจุดสนใจหลักที่มีส่วนสนับสนุนอีกประการหนึ่งคือ การบริหารเศรษฐกิจเชิงพื้นที่หรือการพัฒนาภูมิภาคของประเทศต่างๆ ก็อาศัยช่องทางที่ผ่านกระบวนการด้านการปกครองที่สามารถเชื่อมโยงลงถึงระดับรากหญ้าของประเทศเป็นลำดับขั้นลงมา ในการกำหนดขอบเขตพื้นที่เพื่อนำเสนอข้อมูลบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาคของประเทศไทยก็ใช้วิธีการแบ่งตามเขตการปกครองเช่นกัน โดยใช้ **“จังหวัด”** เป็นเกณฑ์ เนื่องจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาคหรือระบบการปกครองของไทยมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ระดับจังหวัด และหากต้องการข้อมูลที่ครอบคลุมขอบเขตพื้นที่มากขึ้น ก็จะใช้วิธีการรวมข้อมูลจากระดับจังหวัดขึ้นมา เช่น รวมเป็นระดับกลุ่มจังหวัด หรือรวมกันเป็นระดับภาค เป็นต้น

จุดสนใจที่ 2 คือ **ข้อมูลกิจกรรม**

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ต่อ)

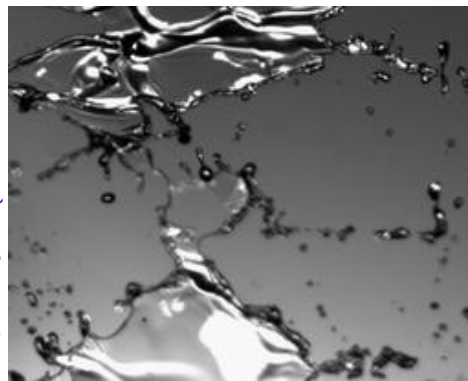
หรือธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ที่ผู้ใช้ข้อมูลในระดับพื้นที่ต้องการ หรือใช้ประโยชน์มากที่สุด นักบัญชีประชาชาติก็จะมุ่งเน้นจัดทำข้อมูลเหล่านั้นเป็นสำคัญ ซึ่งแต่ละประเทศอาจจะมี ความแตกต่างกันไป โดยเฉพาะในการแจกแจงรายการที่นำเสนอ ประเทศไทยเราจะเสนอข้อมูลระดับพื้นที่อยู่ในบางเรื่องเท่านั้น โดยมีประเด็นที่คนส่วนใหญ่สนใจมากที่สุดคือ “รายได้และการกระจายรายได้ของประชากร” ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาหลักของการพัฒนาประเทศมาตั้งแต่ในอดีต จวบจนถึงปัจจุบันนี้ การนำเสนอข้อมูลบัญชีประชาชาติระดับจังหวัดจึงเน้นเพื่อแสดงระดับรายได้ของประชากรในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างพื้นที่ภูมิภาค อาทิ การกระจายงบประมาณแผ่นดินเพื่อการพัฒนาพื้นที่ การจัดสรรบุคลากรและอัตรากำลังภาครัฐ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสนใจอื่นก็ยังมีผสมผสานอยู่ด้วย เช่น ความสนใจต่อข้อมูลด้านกิจกรรมการผลิต เพื่อให้ทราบขนาดการผลิต และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขนาดการผลิตในพื้นที่จังหวัดต่างๆ ข้อมูลเหล่านี้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของภาคการผลิต เช่น การวางแผนด้านคมนาคมขนส่ง การวางแผนความต้องการใช้ไฟฟ้า ประปา และสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การจัดทำบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้นหรือไม่ หรือสามารถสนองจุดสนใจและความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลได้อย่างเพียงพอหรือไม่ นั้น แนนอนที่สุดมีผลสืบเนื่องมาจากระบบข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ด้วยเช่นกัน หากประเทศใดมีการสำรวจจัดเก็บข้อมูลที่มีรายละเอียดลงลึกถึงระดับพื้นที่อย่างพอเพียงก็สามารถใช้จัดทำบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาคได้สมบูรณ์มากขึ้นเท่านั้น ระดับความสมบูรณ์ของข้อมูลพื้นฐานนี้แต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่างกัน อันเป็นผลจากการที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบข้อมูลของประเทศมากน้อยเพียงใด รวมทั้งงบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ เพราะการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกลงถึงระดับรายพื้นที่ย่อมจะต้องใช้งบประมาณมากขึ้นกว่าการจัดเก็บข้อมูลในระดับภาพรวมของประเทศ

ข้อสรุป ในขั้นตอนของการจัดทำบัญชีประชาชาติระดับภูมิภาคนี้ประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะจัดทำเป็นระบบข้อมูลที่แยกออกมาจากระบบบัญชีประชาชาติในภาพรวมของประเทศ ในการจัดทำจะลดระดับรายละเอียดหรือย่อส่วนรายการข้อมูลธุรกรรมทางเศรษฐกิจให้กระชับขึ้น โดยเน้นการนำเสนอข้อมูลเฉพาะรายการที่เป็นจุดสนใจทางเศรษฐกิจที่ประเทศนั้นให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ต้องการทราบระดับ

“รายได้ของประชากร” เป็นข้อมูลหลัก โดยนำเสนอข้อมูลจำแนกพื้นที่ออกตามเขตการปกครองของประเทศ ซึ่งกรณีประเทศไทยจะอยู่ที่ระดับ “จังหวัด” เพื่อสนองต่อความต้องการใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจของภาครัฐเป็นประเด็นสำคัญ

OFFICE OF THE
NATIONAL ECONOMIC
AND SOCIAL
DEVELOPMENT
BOARD : NATIONAL
ACCOUNTS OFFICE

สำนักบัญชีประชาชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม

เขตป้อมปราบ

กรุงเทพฯ 10100

Phone: 02 280 4085

Ext 6166, 6186, 6180

Fax: 02 281 2466

E-mail: nao@nesdb.go.th

ที่ปรึกษา

นายอำพน กิตติอำพน

เลขาธิการฯ

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รองเลขาธิการฯ

นายปรเมธี วิมลศิริ

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน

นางวนิดา มหากิจ

ผ.อ. สำนักบัญชีประชาชาติ

คณะทำงาน

นางสมจิตต์ จรรย์พงษ์

นายอภิชัย ธรรมเสริมสุข

นางสาวณัฐสุดา เพชรหนู

นางสุชาดา แก้วมาดีงาม

นายสมบัติ กิจจารุงษ์

นางสาวอุดมสุข เขียวพงศ์

นายธรรมรงค์ จรัสดำรงคัณฑ์

นายฉมาตนิย มากนวล

นายพีรณัฐ แดงสกุล

เศรษฐกิจไทย ไตรมาส 2/2549

GDP ไตรมาส 2/2549 ขยายตัวร้อยละ 4.9 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสแรกของปี โดยครึ่งปีแรก

GDP ขยายตัวร้อยละ 5.5

เศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 ขยายตัว มีปัจจัยหลักมาจากการชะลอตัวของการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค และการลงทุนภาคเอกชน ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มขึ้นทั้งรายจ่ายประจำและการลงทุน ส่วนการส่งออกสุทธิขยายตัวได้ดี เมื่อพิจารณาจากการผลิตพบว่า ภาคอุตสาหกรรม เกษตร และการท่องเที่ยว แม้ว่ายังขยายตัว แต่เริ่มมีสัญญาณการชะลอตัว

ภาวะการผลิตโดยรวมขยายตัวร้อยละ 4.9 โดยภาคเกษตรชะลอตัวร้อยละ 5.4 เป็นผลจากการชะลอตัวของพืชผล ปศุสัตว์และป่าไม้ ในขณะที่ประมงขยายตัวร้อยละ 6.6 ส่วนภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 4.8 ชะลอลง เนื่องจากสาขาการผลิตหลัก เริ่มชะลอตัวลงทั้ง อุตสาหกรรม โรงแรมและภัตตาคาร และคมนาคมและขนส่ง

การใช้จ่ายของครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 3.7 ชะลอลงจากไตรมาสก่อน เป็นผลมาจาก การปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ ทำให้ผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่น และระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น อย่างไรก็ตามรายได้ของเกษตรกรที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามปริมาณการผลิตและราคาสินค้าเกษตร เป็นปัจจัยที่ช่วยพยุงการใช้จ่ายของภาคครัวเรือน

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ไตรมาสนี้มีการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 220,370 ล้านบาท จำแนกเป็นค่าตอบแทนแรงงาน 154,042 ล้านบาท เมื่อวัดเป็นมูลค่าที่แท้จริงลดลงร้อยละ 0.7 และค่าซื้อสินค้าและบริการสุทธิ 66,328 ล้านบาท มูลค่าที่แท้จริงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9

การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 3.6 ชะลอตัวจากไตรมาสก่อน ทั้งการก่อสร้างและการลงทุนด้านเครื่องมือเครื่องจักร เป็นผลมาจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่รอดูทิศทางนโยบายของรัฐบาล ประกอบกับปัจจัยทางด้านต้นทุนการผลิตโดยเฉพาะอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การลงทุนภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 5.0 ดีขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยการลงทุนของรัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 4.2 รัฐบาลกลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขยายตัวร้อยละ 5.9 เป็นผลจากการเร่งเบิกจ่ายงบลงทุนในการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์

ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การนำเข้าสินค้าลดลง

ดุลการค้าและบริการ ณ ราคาประจำปี ขาดดุล 10.8 พันล้านบาท ส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 43.8 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.3 ของ GDP เทียบกับการเกินดุลร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อน

โปรดดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.nesdb.go.th/econSocial/macro/NAD.htm#qgdp>

อัตราขยายตัวเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า (y-o-y)

(ร้อยละ)		2548				2549	
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
	2548						
ด้านการผลิต							
เกษตร	-2.4	-8.7	-4.2	4.1	-0.2	6.3	5.4
อุตสาหกรรมการผลิต	5.5	3.2	6.5	6.4	5.9	7.8	5.8
บริการและอื่นๆ	4.9	5.5	4.5	4.9	4.9	4.8	4.1
GDP	4.5	3.2	4.6	5.4	4.7	6.1	4.9
ด้านการใช้จ่าย							
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	4.4	4.7	4.5	4.1	4.1	3.7
การบริโภคภาครัฐบาล	12.2	16.1	9.6	15	7.8	-0.9	3.4
การลงทุนภาคเอกชน	11.2	11.7	12.3	12	9.3	7.2	3.6
การลงทุนภาครัฐ	11.7	27.4	21.1	1.9	4.3	4.7	5.0
การส่งออก	4.4	-0.7	2	11	4.7	13.5	9.2
การนำเข้า	9.3	10.1	13.7	5.7	8.3	0.5	-2.2

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

